

Probouzející se

ruský obr rozehrál strategickou kartu

F. William Engdahl

Na letošní zářijové schůzce Vladimíra Putina, francouzského prezidenta Jacquese Chiraca a německé kancléřky Angely Merkel v Paříži se Rusko projevilo jako znovu se vynořující světová velmoc. Nové Rusko získává na vlivu řadou strategických tahů s využitím svých geopolitických aktiv v energetice – především v oblasti ropy a zemního plynu. Přitom lišáckým způsobem využívá strategických nesmyslů a politických omylů Washingtonu. Nové Rusko rovněž zjišťuje, že nebude-li jednat rozhodně, brzy se

V tutéž dobu, kvůli zahraniční politice vyznačující se bezostyšným pohrdáním jak spojenci tak i nepřáteli, se Bushova vláda ponořila ještě hlouběji do geopolitického marasmu. Tato bezohledná politika je více než s kýmkoli jiným spojována s Dickem Cheneyem, bývalým šéfem Haliburtonu.

ocitne v obklíčení a v kleštích vojenského rivala, USA, a k obraně mu zbývá málo prostředků. Tato válka, o které se mnoho nehovoří, je bitvou s nejvyššími sázkami ve hře na scéně současné světové politiky. Z hlediska washingtonských stratégů jsou Irán a Sýrie pouhou předehrou k Velké Konečné Ruské Hře.

„Cheneyho prezidentování“, což je způsob jakým jednou historikové bezpochyby označí roky vlády George W. Bushe, je založeno na jasné strategii.

Formální program schůzky se týkal francouzských investic v Rusku a otázky iránského (Rusy budovaného) jaderného programu.

Zahrnoval nicméně i otázku budoucích ruských energetických dodávek do zemí EU a především Německa. To byl indikátor nové síly Putinova Ruska. Putin německé kancléřce naznačil, že Rusko by „mohlo“ přeměrovat část budoucí těžby plynu z obřího pole Štokman v Barentsově moři. Projekt otevření naleziště za 20 mld dolarů, který má být ukončen v roce 2010, byl navržen tak, aby bylo možné dodávat zkapalněný zemní plyn do terminálů ve Spojených státech.

Po katastrofálních nezdarech „barevných revolucí“ v Gruzii a na Ukrajině před dvěma lety, sponzorovaných Spojenými státy, začalo Rusko extrémně pečlivě rozehrávat svou strategickou energetickou kartu; iránskými jadernými reaktory počínaje, přes zbrojařské prodeje Venezuele a dalším latinskoamerickým zemím a strategickou spoluprací s Alžírem při obchodech se zemním plynem konče.

• Obsah

■ **probouzející se ruský obr** ...1881

■ **zvítězil rozum?** ...1892

■ **Monsanto kupuje společnost** ...1902

■ **předtraumatická stresová porucha** ...1904

■ **rdesno hadí kořen** ...1908

■ **rdesno ptačí truskavec** ...1910

Grafika na titulní straně: Miro Kunovský